

ПРОТОКОЛ

№ 3451

гр. София, 03.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 36 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Лилия Н. Г.

при участието на секретаря Катя Г. Драганова
и прокурора Р. Ст. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Лилия Н. Г. Частно наказателно дело № 20221100203292 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

ЗА СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА се явява прокурор Р. Б..

НАЧАЛНИКЪТ на Затвора - град София не се явява. За него се явява инспектор Г., упълномощена със Заповед № Л-353 от 18.10.2021г. от Началник на Затвора - гр. София. Представя копираната заповед.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА лице Р. М. - доведен от Затвора - гр. София, се явява лично.

За него се явява адв. О. от КАК, с пълномощно по делото.

Явява се Л. Я. Х. – преводач от персийски на български и обратно.

ПРЕВОДАЧЪТ Х.: Разбираме се с Р. М.. Превеждала съм и друг път по други негови дела, назначавана съм като преводач по тях. Превеждам от български език на персийски и обратно. М. не говори български език, той ми го потвърди.

СЪДЪТ като взе предвид, че лишения от свобода Р. М. не владее български език, за което има данни по делото, както и предвид изявлението на преводача в днешното съдебно заседание, намира, че явилата се Л. Х. следва да бъде назначена за преводач на Р. М. от персийски на български и обратно.

Воден от горното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

НАЗНАЧАВА Л. Г. Я. Х. за преводач по НЧД 3292/22г.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

АДВ. О.: Да се даде ход на делото.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. М.: Да се даде ход на делото.

ИНСП. Т. Г.: Да се даде ход на делото. ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, след съвещание и като взе предвид изявлението на страните и като взе предвид, че не са налице процесуални пречки намира, че следва да се даде ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Снема самоличност на преводача:

Л. Г. Я. Х. – на 67 години, неосъждана, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ПРЕВОДАЧА предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 2 от НК. Същият обеща да даде верен и точен превод.

Снема самоличност на лишения от свобода:

Р. М. – роден на **** година в Сакез, Иран, с постоянен адрес: гр. Германия, Ерланген, ул. ****, осъждан, с основно образование, безработен, изтърпява наказание „Лишаване от свобода“ в Затвора - гр. София.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ правата на лишения от свобода в процеса, както и правото на отвод на състава на съда, прокурора и секретаря.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. М.: Ясни са ми правата. Нямам искане за отвод.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме искания.

СЪДЪТ, с оглед липса на направени искания по реда на чл. 274 и чл. 275 от НПК намира, че трябва да бъде даден ход на съдебното следствие, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО чрез прочитане на предложението на Началника на СЦЗ София за доизтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ от осъдения Р. М. в затвор или затворническо общежитие от закрит тип.

ПРОЧЕТЕ СЕ.

ПРОКУРОРЪТ: Предложението е основателно. Същото ще бъде

обсъдено по същество в хода на прения. Доказателствени искания няма да правя.

ИНСП. Т. Г.: Поддържам така направеното предложение. Нямам доказателствени искания.

АДВ. О.: Оспорвам предложението. Смятам, че същото е незаконосъобразно. Нямаме доказателствени искания.

ЛИШЕНИЯТ ОТ СВОБОДА Р. М.: Оспорвам предложението, имам причини. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА приложени към Предложението на ИФ Началник на Затвора гр. София – гл. инсп. Р.Д., документи:

Становище от инсп. П.Н.-Г. – ИФ НС СДВР; становище от НС ЗО ОТ гл.инсп. З.Д. от 29.07.2022г.; доклад от инсп. СДВР И.Я.И. – ЗО Казичене, от 29.07.2022г.; досие на лишения от свобода от Затвора гр.София; извършен превод от преводач А. гр. София за сумата от 180 лева, ведно със справка декларация приложена към превода.

АДВ. О.: Възражам срещу приемането на становище от инспектор Г., което цитирахте. Смятам, че инспектор Г. няма правомощия да изготвя подобно становище, независимо че изпълнява функция на началник сектор. Не е отбелязано, че съществува заповед за натоварването □ с подобна функция, а съгласно закона с такава функция може да я натовари или министъра или гл. директор на ГД „ИН“. От практиката смятам, че това си е вътрешна уговорка – някой някого замества, защото някой някъде отсъства.

ИНСП. Г.: В качеството на Началник сектор СДВР е изготвила това становище инсп. Г.. Изготвила го е въз основа на заповед, която не е приложена. Конкретно за случая тя би следвало да се е запознала с докладите. Не мога да отговоря с точност, само знам, че се е запознала с докладите и досието.

ПРОКУРОР Б.: Така приобщеното към делото становище на инспектор П.Н. Г., легитимираща се в качеството на ИФ, изпълняваща функциите на Началник сектор СДВР, материализирано в писмен документ, съдържащ подпис, без печат, е официален документ, тъй като това е орган на държавна власт и приемам същият за достоверен и отговарящ на истината, поради което не намирам основание за неприобщаването му към останалия доказателствен материал по делото. Единствено липсва заповед за упълномощаване в това качество, но това вероятно произтича от преангажираност, която не намирам, че е обект на настоящото производство.

Съдът, след съвещание и след като изслуша становището на страните намира, че направеното възражение от адв. О. е основателно, като доводите, които са изложени от него са частично основателни. От материалите по делото е видно, че в приложеното досие на лишения от свобода към

настоящото ЧНД 3292/22г. не е налична заповед, съгласно която на Пролет Г. да □ е възложено изготвяне на становище в качеството на ИФ НС СДВР. От друга страна съдът намира, че приложеното становище не може да бъде прието като писмено доказателство към настоящото производство, с оглед това, че на същото липсва дата и не е ясно за кое от всички образувани производства е изготвено това становище. Видно е, че по отношение на Р. М. са водени няколко производства, в т.ч. и за условно предсрочно освобождаване.

Останалите писмени документи, които бяха докладвани в днешното съдебно заседание следва да бъдат приети като писмени доказателства по делото, тъй като допринасят за разкриването на обективната истина по делото и са относими към воденото производство.

Воден от горното

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по настоящото производство: досие на лишения от свобода от Затвора гр.София; становище от НС ЗО ОТ гл. инсп. З.Д. от 29.07.2022г.; доклад от инсп. СДВР И.Я.И. – ЗО Казичене, от 29.07.2022г.

Приеха се и се приложиха.

ОТКАЗВА да приеме като писмено доказателство становище, изготвено от инсп. П.Н.-Г. – ИФ НС СДВР.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания. Делото е изяснено, да се даде ход по същество.

СЪДЪТ, след съвещание и като взе предвид становището на страните и с оглед липсата на други искания, намира делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ИНСП. Т. Г.: Уважаема госпожо Председател, поддържам така направеното искане от Началника на Затвора - гр. София по отношение на това, осъденият Р. М. да бъде преведен в общежитие от закрит тип или затвор от закрит тип, където да изтърпи присъдата си. По време на престоя си в общежитието в Казичене при смекчен режим същият извършва общо 5 дисциплинарни нарушения в рамките на една календарна година – от 2021г. до 2022г., като и петте са еднородни по своя характер и са свързани с притежание и ползване на неразрешена вещ – мобилен телефон апарат. Прави

впечатление и това, че дадената му възможност да полага труд, при него е прекратена и то не за нещо друго, а за неизпълнение на трудовите задължения. В местата за лишаване от свобода от открит тип именно полагането на труд е основният и най-важен показател, по който се съди дали лицето се организира или успява да дава добри показатели за добре проведена корекционна работа. При него това в случая не е дало задоволителен резултат. След извършените дисциплинарни нарушения рискът от рецидив е завишен, като преди това е имало тенденция за сваляне, но към момента е в средни стойности с 46 точки. Задълбоченията в дефицитните зони са в зоните „начин на живот“ и „обкръжение“, където социалният инспектор, който най-често се среща с него и наблюдава неговото поведение изтъква мнение, че лицето лесно се влияе от криминално обкръжение и завишенията са от 6 на 8 точки. Другата зона със завишен дефицит е умение за мислене, която е най-важната, основна, където има завишение от 8 на 9 точки. Рискът от вреди на обществото е висок и среден в останалите показатели. Мотивите на началника на затвора да се преведе лицето за доизтърпяване на наказанието в закрит тип са, че той не оползотворява по правилен начин престоя си в общежитието си в открит тип и би могъл да повлияе отрицателно на останалите лишени от свобода със своето поведение, а именно в това, че цели пет нарушения свързани все по един и същи повод с притежание и ползване на мобилен телефон, като след всяко едно от тях бива санкциониран и наказван и въпреки това продължава да го извършва. Отделно от това, не се включва в изпълнение на плана на присъдата така, както би следвало.

Предвид всичко това, моля да се произнесете с акт, с който да уважите предложението на началника на затвора.

ПРОКУРОР Б.: Госпожо Председател, като представител на СГП изразявам становище, че депозираното пред Вас предложение за промяна на режима в мястото за лишаване от свобода от открит тип в закрит тип е основателно. Това становище се изгражда на основание приобщените по делото становище и доклади от инспектор СДВР, началник сектор 3О от открит тип – Казичене, както и изслушания в съдебно заседание инспектор Т. Г.. Тези основания за промяна на пенециарното заведение, в което лишеният от свобода Р. М. изтърпява наказанието си „Лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 6 месеца, се обосновават на задълбочен анализ. Извеждам извода, че вместо постигане на целите в чл. 36 от НК, а именно поправка и превъзпитание на осъдения, същият вместо да отбележи прогрес, прави видим регрес, което към този момент дава констатация за завишени стойности на общата оценка на риск с 8 пункта на първоначалните 38 пункта, които са били регистрирани, а понастоящем са 46 точки. Както го коментира и представителя на затвора гр. София – инсп. Т. Г., за периода от 16.03.2021г. – 29.06.2022г. лишеният от свобода е бил наказван пет пъти с дисциплинарни наказания за притежаване и използване на мобилен телефонен апарат. Очевидно тези пет дисциплинарни наказания не са оказали този ефект, който

е предвиден в ЗНЗС, поради което Началника на затвора - гр. София е направил предложение за поправително възпитателното въздействие на осъдения с промяна на пенециарното заведение, където той изтърпява наказанието „лишаване от свобода“. Актуалният характер на риска на осъдения спрямо обществото е висок и непосредствен. Намирам от докладите и становищата, както и от обобщеното предложение на Началника на затвора в гр. София, че обществената опасност на осъдения е висока. От анализа на установените факти по този случай се налага извода на СГП, че са налице данни, че осъденият грубо и системно е нарушавал установения ред по време на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“. Това поведение оказва отрицателно въздействие на останалите затворници, поради което са налице предвидените в чл. 64а, ал.1, т.1 и т.4 от ЗНЗС предпоставки за преместване на осъдения от затворническо общежитие от открит тип в затвор или затворническо общежитие от закрит тип. Моля за произнасяне в този смисъл.

АДВ. О.: Уважаема госпожо Председател, смятам, че изготвеното предложение е неоснователно и незаконосъобразно. Администрацията съвсем формално, на базата на безспорно влезли в сила заповеди за наказания е изготвила предложението предмет на настоящото производство.

На първо място, съвсем формално, смятам че предложението не отговаря на изискванията на чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС. Липсват изискуемите се от закона становище на зам. началника по режима и становище на Началник сектор СДВР.

На следващо място, в предложението не е обосновано коя от хипотезите на чл. 64а , ал.1, т.1 от ЗИНЗС е налице. Смятам, че всички нарушения, макар и формално влезли в сила заповеди, не говорят за грубо нарушаване на правилата в общежитието. Ноторно известно е, че това е любим „спорт“ на всички затворници в България да имат и ползват мобилни телефони, независимо от това, че телефонна връзка, макар и скъпа и неудобна е подсигурана от държавата. В случая не говорим, че Р. е притежавал, държал или ползвал. Говоря по принцип. Наличието на няколко заповеди за едно и също нарушение, предполагам, че администрацията е имала предвид системно нарушение на правилата. Така или иначе, обаче, не е посочено, поне в последната заповед, кое предложение от състава на нарушението е налице – притежаване, ползване, държане. Спор няма, че не го е ползвал, защото няма доказателства за това. Спор няма и че го е притежавал, защото няма доказателства и за това. Сочи се, че в чаршафа в леглото е намерен апарат, но това не е дома на лишения от свобода – това е килия. Това е килия в която влиза, разполага се, ползва се, борава с вещите единствено Р.. Все пак, ако се размислим, хипотетично можем да кажем, че това е човекът в килията, който незнаейки български език, откъснат от света, може да приема вина без да разбира всичко това. Той е наказван и предполагам, че във всички заповеди, в протоколите е записано, че лишеният от свобода е изслушван от началника,

който го е наказвал. Много интересно, как се изслушва човек, който не знае нито една дума български, няма преводач в нито един случай. Може да се предположи, че са използвани затворници, които имат близка, но не същата народност. Това мога да твърдя и при единствената ми среща с Р. в общежитието, като ми превеждаше лишен от свобода от Косово, чийто език дали има нещо общо (нито единият разбирам, нито другият разбирам), но персийският е много далече от албанския. Това е въпрос, който не бих могъл да разисквам, само го споменавам.

Другото основание е, цитирам: че „влияе отрицателно на другите лишени от свобода“. При положение, че ежедневно в общежитието се намират мобилни телефони ползвани от лишените от свобода, аз не мога да си представя кой на кого влияе – администрацията на затворниците, допускайки мобилни апарати вътре; затворниците на администрацията, съдействайки да влизат тези апарати вътре. Не ми е ясно, този човек, който не знае български език – около общежитието не „пълзят“ нон-стоп иранци, как на 26 юли е взет един телефон от лишения от свобода, а на 27 юли си взема следващият апарат. При всички положения това не е някакъв особено изкусен престъпник, който по всевъзможни начини намира как да внася телефони. Ако той въобще е притежавал такъв телефон, нормално е било администрацията да го попита: „вчера ти взехме един, как можа днес да имаш следващ“.

Поради това смятам, че той не може да влияе отрицателно, още повече виждайки го и по някакъв начин характеризирайки го от пръв поглед. Той не разполага и със средства за да купува подобна скъпа услуга – не само цената на телефонен апарат, а и услугата за вкарване на този апарат в администрацията трябва да може да заплати.

На следващо място, както е изготвено предложението за промяна типа на заведението в което да изтърпява наказание, така е изготвен и целият доклад и всички становища. Както и днес представителя на началника на затвора заяви, че лишеният от свобода не работи, защото някак си не му се работи - вероятно, но в затворническото му досие се съдържат доказателства, че неговото здравословно състояние не позволява той да упражнява физически труд, а умствен труд в общежитието няма къде да се употребява. Това е причината. Той е излизал един път на работа в общежитието, спрян е от работа и повече му е ограничено това право заради здравословното му състояние. Такова е положението. Имайки предвид целия формализъм, така смятам че са завишени и рисковите му точки при оценката. Никъде не е посочено от този план на присъдата, който някъде формално присъства, той какво не иска да изпълни, какво му се предлага, в какви курсове обучителни, квалификационни мероприятия му е предлагано да бъде включен, за да отказва изпълнение на плана на присъдата. Не съм проверил в досието дали имаше план на присъдата, но и да имаше, знам какво би съдържал той.

Имайки предвид всичко това, смятам, че предложението изготвено от

ИФ Началник на затвора е формално, неоснователно и незаконосъобразно, поради което моля да бъде отхвърлено. Благодаря !

ОСЪДЕНИЙТ М.: Поддържам казаното от защитника ми. Имам операция. Трябваше да ми сложат батерия от крака нагоре, но не я изпълниха тази операция. Трябваше също да ми направят операция на ушите, всички документи са там, а и на мозъка следваше да ми направят изследване. Това не е истински телефон, а декор. Може да го разследвате, не беше истински телефон, не работеше. Ако е работил, приемам десет наказания. Видях, че въобще не работи този телефон. Тридесет секунди след като легнах върху него, дойдоха от охраната. Оказа се, че телефонът е модел LG, но той не работеше. По четвъртото наказание не съм съгласен с него, защото телефонът беше на друго лице, което призна, че телефонът е негов. Първото наказание изобщо не го признавам и не съм подписал нищо във връзка с него. Тогава бяхме с двама души, с които не се разбирахме добре. Само две от тези наказания приемам, че са мои и съм съгласен с тях.

АДВ. О. – РЕПЛИКА: Здравословното състояние на М. е такова, каквото той го описва, а и в досието се съдържат достатъчно данни. В условията на затвора ще му бъде изключително тежко – първо, пространството на килиите в затвора; пренаселеността от много хора. В Казичене поне диша въздух.

На основание чл. 297 от НПК, СЪДЪТ ДАВА последната дума на осъденото лице:

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ: Искам да остана там, където съм.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

Съдът, след проведеното съвещание обяви определението си публично в присъствието на страните.

СЪДЪТ след съвещание и като взе предвид становищата на страните и наличните доказателства по делото, прие за установено следното:

Производството е по реда на чл.64а от ЗИНЗС.

Инициирано е по предложение на началника на Затвора град София с искане за преместване на лишения от свобода Р. М. за доизтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ в затвор или затворническо заведение от закрит тип.

В съдебно заседание страните не се представят доказателства от страните и същите се ползват от събраните такива по делото, в т.ч. и приетите писмени доказателства в хода на съдебното следствие.

Представителят на Затвора в гр.София и на СГП поддържат направеното предложение от гл. инсп. Р.Д. - ИФ Началник на Затвора гр. София, като защитата в лицето на адв. О. и лишеният от свобода Р. М. го оспорват. Изтъкват се доводи, че същото е незаконосъобразно, немотивирано, както и че описаните дисциплинарни нарушения в предложението не са по действително извършени от Р. М.. Освен това процесуалния представител на М. изтъква здравословното състояние на осъденото лице, като несъвместимо с условията на затвор от закрит тип.

Видно от материалите по делото, лишеният от свобода М. понастоящем изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в размер на четири години и шест месеца, наложено му по НОХД № 68/2020 г. по описа на ОС – Хасково за извършено престъпление по чл. 242, ал. 2 от НК. Постъпил е в Затвора град София на 10.01.2020г., като е първоначално определен „общ режим“. В ЗООТ Казичене е постъпил на 19.06.2020г.

По време на изтърпяване на наказанието, до настоящия момент, са установени пет на брой дисциплинарни нарушения, за които са му били наложени пет поредни дисциплинарни наказания. В тази връзка следва да се посочи, че заповедите на Началника на Затвора София, с които са наложени дисциплинарни наказания, не са атакувани по административен ред и по делото няма данни същите да са били отменени. За яснота, следва да се отбележи, че настоящето производство няма за цел да извършва проверка за законосъобразност на издадените от Началника на затвора гр.София административни актове.

Времевият период, който установените нарушения от М. на правилата в МЛС обхващат, е от 02.04.2021г. до 27.07.2022г. включително, като последното е извършено близко до процесното предложение за изменение на режима за изтърпяване на наказанието. По отношение на лишения от свобода се отчита завишен риск от рецидив, като размера на първоначалния е 38т., а при последната оценка е нараснал на 46 точки. От материалите по делото и главно от приложените по делото становища и доклади се установява непостоянност в трудовата заетост на Р. М., както и липсата на самокритичност за собствено противоправно поведение. Същият влияе негативно на останалите л.св. в затворническото общежитие от „открит“ тип чрез включването им в нерегламентирани дейности.

Първото дисциплинарно нарушение по време на търпене на наказанието на Р. М. е било санкционирано със заповед №53/02.04.2021г. на началника на ЗО „Казичене“ за притежание на неразрешена вещ в работен режим /мобилен телефон/ като наказанието, което му е било наложено е „извънредно дежурство по поддържане на хигиената“ за срок от седем дни.

Второто дисциплинарно наказание е било наложено поради ползването на неразрешена вещ, а именно мобилен телефон и санкционирано с „лишаване от хранителна пратка за срок от три месеца“. Това дисциплинарно нарушение е било констатирано със заповед №91/29.06.2021г., отново на

началника на ЗО „Казичене“.

Третото дисциплинарно наказание е наложено със заповед №37/25.02.2022г. и е било санкционирано с „извънредно дежурство по поддържане на хигиената“ за срок от седем дни за притежание на мобилен телефон.

Четвъртото нарушение е констатирано със Заповед №159/29.07.2022г. на Началника на ЗООТ „Казичене“ с наказание „лишаване от хранителна пратка за три месеца“ за притежание на мобилен телефон в работещ режим.

Петото наказание на М. е било наложено със Заповед №160/29.07.2022г. на Началника на ЗООТ „Казичене“ отново за притежание на забранена вещ – мобилен телефон, а лишеният от свобода е наказан със „лишаване от хранителна пратка за три месеца.“

Описаните пет на брой дисциплинарни нарушения касаят груби нарушения на установения ред, изпълват и признака за системност, тъй като са три на брой, а освен това са извършени в непродължителен период от време. Законодателна дефиниция на понятието „системност“ по отношение на деянията в член 93 от НК липсва. Съдебната практика е запълнила тази празнота, като е определила минимален брой от три деяния за наличие на системност, така например Решение № 23 от 24.03.2021 г. на ВКС по н. д. № 808/2020 г., I н. о., НКРешение № 23 от 24.03.2021 г. на ВКС по н. д. № 808/2020 г., I н. о., НКРешение № 23 от 24.03.2021 г. на ВКС по н. д. № 808/2020 г., I н. о., НКРешение №23/24.03.2021г. на ВКС по н.д. № 808/2020г.

Установено е също така повишаване на риска от рецидив, както и задълбочаване на някои от проблемните зони на лицето.

С оглед на горното може да се направи еднозначен извод, че лишения от свобода грубо нарушава установения ред и влияе отрицателно върху останалите лишени от свобода.

Приложени са и съответните становище и доклад на лицата по чл.64, ал.2 от ЗИНСЗ (от НС ЗО ОТ гл. инсп. З.Д. и доклад от инсп. СДВР И.Я.И. – ЗО Казичене, изготвени на 29.07.2022г.), които подкрепят изцяло направените по-горе изводи.

Имайки предвид горното, съдът намира, че лишения от свобода е нарушил грубо и системно установения ред, като наред с това повлиял отрицателно върху останалите лишени от свобода, което налага преместването му в затвор или затворническо общежитие от закрит тип. В тази насока следва да се посочи, че направените възражения от защитата са неоснователни, като липсват индикации по отношение на лишеният от свобода да е налице несъвместимост с условията на затвор или затворническо заведение от закрит тип с оглед здравословното му състояние.

Мотивиран от гореизложеното и на правно основание член 64а, ал. 3, във вр.с ал. 1, т.1 и т.4 от ЗИНЗС, СЪДЪТ:

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕМЕСТВА лишения от свобода Р. М. в затвор или затворническо заведение от ЗАКРИТ ТИП за доизтърпяване на наказанието „лишаването от свобода“ по НОХД № 68/2020г. на ОС Хасково.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Да се изплати възнаграждение на преводача М. А. А. съобразно приложената справка-декларация за извършения писмен превод на стойност 180,00 лева от бюджета на съда.

Да се изплати възнаграждение в размер на 200,00 лева на преводача Х. за извършения от нея устен превод в днешното съдебно заседание от български на персийски и обратно.

Издадоха се 2 бр. РКО.

Разноските за преводач в съдебното производство остават за сметка на съда на основание чл.189, ал.2 от НПК.

Съдебното заседание приключи в 15:06 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____